

STRINDHEIM KIRKE

- BYDELENS HJERTE NR 01_21

UNG
TRO

Side 6

SIDE 2
En såret Gud

SIDE 3
Størst av alt er
kjærligheten

SIDE 6
PORTRETTE
Emma Lykken
Gaustad

SIDE 8
LESEGLEDE:
Kvar vart det av jula?

SIDE 13
Nytt fra
Strindheim kirke

ANSATTE:

FUNG. SOKNEPREST
BØRRE RINDAL
Tlf. 995 26 794
br473@kirken.no

SOKNEDIKONI
SØLVI RISE
Tlf 469 18 327
sr747@kirken.no

KATEKET
ODD ERIK STENDAHL
Tlf. 917 23 929
os465@kirken.no

KANTOR
ENDRE LORENTZEN
Tlf. 905 60 616
EL575@kirken.no

KIRKETJENER
SIV TODAL
Tlf. 453 95 194
st636@kirken.no

MENIGHETSKONTOR
DIREKTE/
MENIGHETSFORVALTER
RIGMOR HØLMO
Tlf 469 15 448
RH755@kirken.no

MENIGHETSRÅDSLEDER
FRITHJOF LYNG- NIELSEN
Tlf. 467 45 152
flyngknausen@gmail.com

FELLES SENTRALBORD
FOR HELE TRONDHEIM:
Tlf. 994 36 000

FELLES EPOST:
post.strindheim.
trondheim@kirken.no

NETTSIDE:
kirken.no/strindheim

ÅPNINGSTIDER
MENIGHETSKONTOR:
Brøsetvn.168:
Mandag, tirsdag,
torsdag kl.9 – 15
onsdag kl.12-15

Strindheim kirke:
Fredag kl.9 – 14
og etter avtale.

REDAKSJON:

BØRRE RINDAL
Redaktør
br473@kirken.no

HELLE VOSS PÜTZ
hellevoss@yahoo.no

KIRSTEN STANGVIK
daffydesign.no
Layout, foto og produksjon
kirsten@daffydesign.no
Tlf. 47 02 57 36

FORSIDEBILDE:
EMMA LYKKEN GAUSTAD

EN SÅRET GUD

*The other gods were strong; but Thou wast weak;
They rode, but Thou didst stumble to a throne;
But to our wounds only God's wounds can speak,
And not a god has wounds, but Thou alone.*

Ifølge nettet skrev Edward Shillito, en engelsk prest, diktet *Jesus of the Scars* etter å ha opplevd skyttergravene i første verdenskrig.

Hjelpeløst oversatt:

De andre gudene var sterke; bare Du var svak; de red, men Du vaklet til en trone; men til våre sår kan bare Guds sår tale, og ingen gud har sår, uten Du alene.

I fastetiden forbereder vi oss til påske. Jeg tror ikke det fins en oppskrift som forklarer Korsets mysterium. Diktet vil ta oss ulike steder alt etter hvilke erfaringer vi har. De fleste av oss vet nok noe om å såre og å bli såret. Og vi bor på en såret jord. Kanskje verset kan innlede en dialog med Den korsfestede?

Martin Scorsese laget for noen år siden filmen «Silence». Den bygger på en bok av den japanske forfatteren Shusaku Endo. Boka er nylig oversatt til norsk av Magne Tørring med tittelen Taushet. En tidligere oversettelse het Taus Himmel. Jeg så nettopp filmen.

Filmen kan sees som en meditasjon over Korset. Kort sagt er vi i Japan på 1600- tallet; en tid da kristne forfølges. To yngre jesuitter drar til Japan for å undersøke om en pionermisjonær virkelig har gitt opp troen. Dette er ikke en film en ser fordi en er spent på hvordan det går. Jeg røper derfor slutten. Filmen ender med at den gjenlevende av de to nyankomne jesuittene gir opp troen. Grunnen er å spare japanske kristne for lidelse. Rodrigues gir ikke opp for egen skyld. Han gir opp for andre. I en siste scene sitter den døde Rodrigues i en tønne; skjult i hånden et lite kors. Korset bryter ikke tausheten med uimot-

sigelig tale. For meg peker diktet og Rodrigues mot en Gud som gir seg (selv) for vår skyld. *But to our wounds only God's wounds can speak.*

På bildet ser du Frans av Assisi; kristen helgen (død 3. oktober 1226). Frans er kjent for at han antageligvis som den første, laget en julekrybbe med levende dyr og det hele, en nesten mystisk naturglede og at han mot slutten av livet fikk Jesu sårmerker. Jeg bruker å tenke at Frans med sårmerkene sammen med det skapte lovsynger Gud. (Sjekk salme 290 i Norsk salmebok; en gjendiktning av «Solsangen»)

I diktet og filmen møter vi nesten uhåndterlig smerte.

Bildet av Frans viser meg korset og gleden. Kan møtet med Den korsfestede åpne våre forsvareverk så vi gleder oss med alt det skapte?

God påske.

Børre Rindal . Fungerende sokneprest Strindheim menighet

STØRST AV ALT ER KJÆRLIGHETEN

**DET JEG NÅ SKAL FORTELLE DERE, SKJEDDE EN TID FØR JUL.
AURORA, MIN DATTER PÅ SYV, OG JEG SITTE VED KJØKKENBORDET.
JEG HAR SMURT BRØDSKIVE TIL HENNE MED OST, VI SPISER.**

TEKST: INGRID PÜTZ

Jeg kan ikke huske om det var kvelds, frokost eller formiddagsmat. Jeg kan ikke huske om det var mørkt ute, men jeg kan huske adventsstaken lyse i vinduet.

Så sier hun: "Mamma, jeg tror ikke på Gud."

Ganske ofte i løpet av en dag svarer du barna dine automatisk med et ja...ha eller -kanskje det... det er ganske mye som blir sagt på en dag...Men jeg hørte på stemmen hennes at dette var viktig. Så jeg spurte: "Hva sa du?" Hun gjentok det og jeg forstod det ikke helt, så jeg ba henne forklare. "Jo," svarte hun kjapt "-Det stemmer ikke med dinosaurene." -"Hæ?" Jo, fortsatte hun og la ut om Adam og Eva. Skapelsesberetningen. At dinosaurene vitterlig var der før menneskene..."Å - ja , det ja..." svarte jeg. "Det er jo bare fortellinger mennesker har diktet om Gud". Det blir stille en stund, hun setter så øynene hardt i meg, ser på meg så alvorlig som bare en jente på syv år kan. Så sier hun: "Ja, for hvis det hadde vært sant, ville jeg i hvert fall ikke trodd på Gud. Det var slemme å kaste de ut av Paradis, en så slem Gud ville jeg Ikke hatt noe med å gjøre!"

Jeg ble lamslått av utsagnet hennes. Egentlig ville jeg bare gråte, for det var noe så utrolig forløsende i det hun sa. Jeg ville hyle: "Gud,

jeg vil heller komme til helvete, enn å ha noe med deg å gjøre!". Jeg kjente jeg mente det. Det var noe med å stå opp for kjærligheten. At Adam og Eva fortjente tilgivelse. En ny sjanse. Så ville jeg som sagt gråte. For jeg innså hvor vondt det har vært for meg å tro på fortellingen om Adam og Eva.

Jeg var et søndagsskolebarn som trodde på fortellingene. Og akkurat denne fortellingen har senere blitt brukt som bevis på at kvinner ikke kan være prester, vi kvinner er jo sviskefulle av natur... Min syvåring så det klart, det som aldri før har vært klart for meg. Så vondt det har gjort! Jeg har jo bare alltid ønsket at Gud skal like meg, ønske meg, synes det er greit med meg. Elske meg akkurat slik jeg elsker denne bestemte, tankefulle piken på syv år. Det som betyr mest for meg er å være nær henne. En kjærlighet som tåler alt, tilgir alt.

Jeg kunne jo aldri ha jaget henne bort fra meg. Det finnes ingenting større enn kjærligheten. Jeg elsker henne så mye at hjertet mitt vokser og vokser. Det der med Adam og Eva var slemme. Hadde historien vært en sann fortelling om Gud... Da ville jeg si som Aurora- Jeg vil ikke ha noe med deg å gjøre, Gud! Det kjennes forløsende. Ett sted får det være en grense. Størst er tross alt kjærligheten.

*Opplevelse av tro. Forholdet mellom Bibelfortellinger og vårt bilde av Gud er veldig viktig.
Jeg håper vi kan ha mer stoff om det i senere menighetsblad. Børre Rindal*

NY HVERDAG FOR ALLE GENERASJONER

I DET SISTE ÅRET HAR VI ALLE OPPLEVD UKJENTE, OG NESTEN UTENKELIGE SITUASJONER, I SAMMENHENG MED KORONA-VIRUSET. VI HAR BLITT NØDT TIL Å VENNE OSS TIL EN NY HVERDAG UTEN DEN SAMME SOSIALE FRIHETEN OG MED GENERELT FLERE TING Å VÆRE BEKYMRET FOR MED EN GANG VI GÅR UT DØRA. DENNE NYE TILVÆRELSEN ER NOE ALLE HAR TIL FELLES, MEN HAR DEN BLITT OPPLEVD FORSKJELLIG FOR FOLK I FORSKJELLIGE STADIER I LIVET?

TEKST: EMMA LYKKEN GAUSTAD

MILLE (13) går i 8. klasse. Hun er sosial og har lenge vært engasjert i å spille fotball. Etter at det kom nye regler, var det rart å venne seg til at man ikke skal møte så mange folk og at man alltid skal holde god nok avstand. «Når vi først møttes, ble det ikke så mye eller så lenge, men i det siste har vi blitt vant til det og da ble det enklere.» For Mille har ikke det å opprettholde vennskap gjennom koronatiden vært noe problem, ettersom man møtes på skolen som vanlig. Men hverdagen på ungdomsskolen har naturligvis nok endret seg. «I en periode hadde vi ekstra strenge regler på skolen. Det var veldig rart.» Mille forteller at de hadde ordninger der klassene ble delt opp i flere grupper. Kun en og en gruppe fikk være i garderoben, de måtte deles inn i flere klasserom og det skulle være en me-

ter mellom hver pult. «Men nå er det ganske normalt, bortsett fra at vi må spraye pulter.»

I likhet med situasjonen på skolen har det vært perioder der ting har vært annerledes, strengere. Etter jul måtte fotballtreningene bli «en meters-trening», der treninga fokuserte på statiske øvelser o.l. som kunne utføres alene. «Det var kjipt å ikke kunne spille fotball på fotballtrening.» I de siste ukene har de vært heldige nok til å få gå tilbake til å ha fotballtreninger som foregår som vanlig, men sesongen har uansett ikke sett ut som den ellers ville ha gjort. «Vi har ikke fått spilt noen kamper og alle cuper er blitt avlyst,» noe som naturligvis har vært kjipt og uvant for spillerne. Det å delta i en lagsport der man spiller på lag, og konkurrerer mot andre, er en veldig sosial aktivitet, men ettersom kampene har forsvunnet, er naturligvis også en del av det sosiale borte.

Har du opplevd at noen ting har vært vanskeligere enn andre?

«Å holde avstand er nok det som har vært vanskeligst. Det er så fort gjort å glemme seg og man er vant til å være mye nærmere hverandre.» Annet enn at det er kjipt å ha mer å tenke på, som antibac og avstand, sier Mille at hun synes den nye hverdagen er helt grei og ikke så alt for langt fra det vanlige.

IDA (19) går sisteåret på videregående skole. For de fleste ungdommer er 3. året på vgs et veldig krevende, men også spennende og sosialt år med russetid, klasseturer og feiring av fullført skolegang. Men for Ida og årskullet hennes ser ikke sisteåret slik ut. «Det er annerledes og ikke slik vi så for oss tredjeåret.» Hun forteller at mange opplever å føle seg ensomme og kjeder seg mye. I tillegg har motivasjonen for skolen sunket pga. annerledes undervisning som ikke har gitt samme utbytte for elevene. «Mange av motivasjonen for å dra på skolen henger sammen med at man får møte vennene sine.» Videregående elevene opplever det som før var kjent som det mest spennende året, som det kjedeligste, tyngste og «noe vi bare gleder oss til å få overstått».

I tillegg til skolegangen har også jobben blitt påvirket av koronasituasjonen. Ida jobber med konfirmantundervisning

i Strinda, Berg og Strindheim menigheter. «Vi fikk jo ikke jobbe på en stund, og det preget ikke bare meg, men selvfølgelig også konfirmantene. De mistet flere måneder med konfirmantundervisning, og de får ikke dra på konfirmantleir, som for mange er høydepunktet med konfirmanttida.» Generelt har Ida selv følt at tilhørigheten til kirka har blitt påvirket, ettersom alt hun har brukt å være med på av ungdomssamlinger, er blitt avlyst.

ANNE MARIT (45) er en svært sosial og livlig person. Hun liker å være engasjert i alt fra koret til sønnens håndballkamper o.l. Da jeg spurte om påvirkningene koronasituasjonen har hatt på det sosiale livet til Anne Marit, kom det raskt svar tilbake: «Det har påvirket det kjempemasse! Jeg bruker jo å være med på mye forskjellig, men har plutselig ikke kunnet gjort noe av det.» Både det sosiale gjennom håndballen og koret er helt borte. I tillegg har man ikke kunne dra ut og spise med venner, og man inviterer heller ikke større grupper hjem. «I stedet for å tenke «kanskje kan vi gjøre det eller det», så kutter man ut alt helt. Man lar være å være borti ting man

ellers gjerne ville vært med på, fordi man er redd for å risikere å havne i karantene.» Spesielt har dette vært en bekymring med tanke på jobb. Anne Marit jobber som optiker, så det å sitte på hjemmekontor er rett og slett ikke et alternativ. «Helt i begynnelsen var jeg permittert en liten stund, og da vi kom tilbake på jobb, var det ikke lov til å ta synsprøver på ca. en og en halv måned. Vi var jo egentlig delvis permittert hele tiden på det tidspunktet.» Etter den første perioden har ting gått tilbake til slik det brukte å være på jobben for Anne Marit, men det er naturligvis strenge smitteverntrengler.

Anne Marit, som er mor til bl.a. en 19-åring, synes ikke sin egen situasjon er noe særlig å klage over. «Det er ikke meg det er mest synd på, det er de som får begrensa ei ungdomstid. For meg er det bare snakk om årene fra 45 til 46, og det er ikke så mye spesielt som skal skje da. Men ungdommen går glipp av så mye de har gledet seg til, som russetida, noe som er en opplevelse man kun får en gang i livet.»

Det å tilpasse seg til nye regler og en ny hverdag har gått helt greit, ifølge Anne Marit. «Det var vanskelig i tida vi var permittert. Jeg hadde ikke tenkt at det kom til å komme en dag da jeg måtte søke om dagpenger.» I tillegg til litt fortvilelse var det naturligvis mange spørsmål, som «hvor lenge varer dette?» men ellers har Anne Marit holdt seg positiv. Hun savner det sosiale, men sørger ikke alt for mye over det; «det kommer til å komme tilbake igjen.»

ANNE MARI (83) bor alene på gården på Byneset. Som en svært utadvendt og omsorgsfull dame har dagene blitt relativt annerledes når naboer, venner og familie f.eks. ikke lengre kan stikke innom på ti-kaffe. Anne Mari forteller at hun har gitt seg selv husarrest. «Jeg har svigerinne som bor på samme tunet, så vi snakkes av og til, men ellers går jeg ikke ut i nabolaget, så all annen kontakt blir over telefon.» Hun drar ikke på besøk til naboer, og holder seg unna byen og butikken. Heldigvis har hun en sønn som bor rett ved som kan ta imot handlelappen og kjøpe inn ting for henne.

«Jeg synes det er tryggest å ikke dra ut å reise.» Før har Anne Mari brukt å dra inn til byen for å møte venninner for månedlig treff. Hun forteller at hun gradvis holdt seg mer og mer hjemme; «jeg har hatt et stille og rolig hjemmeliv.» Hun savner å dra på besøk, og å ha besøk, men ellers går det greit for henne å ikke bli med på alt mulig. Så lenge hun er frisk, er hun fornøyd.

UNG TRO

EI UNG TRONDHEIMSJENTE MED ENERGI, FANTASI OG PÅGANGSMOT BLIR MENIGHETSBLADETS NYE MEDARBEIDER. EMMA LYKKEN GAUSTAD, FØDT I ÅR 2000, HAR IKKE BARE IDEER, MEN HUN ER OGSÅ VILLIG TIL Å SETTE DEM PÅ TRYKK – FOR OSS OG I ANDRE JOURNALISTISKE SAMMENHENGER.

TEKST: HELLE VOSS PÜTZ • FOTO: KIRSTEN STANGVIK / DAFFY DESIGN

Etter endt oppdrag på samlingsstunden i kirkestua en fredag formiddag (se s.9 i dette bladet) stiller Emma blid og avslappet til intervju hos meg på pauserommet. Munnbindet tas av, og smilet kommer frem, der vi sitter på hver vår ende av det ovale bordet. – Så bra at du vil være med i redaksjonen, sier jeg. Vi trenger yngre folk. – Ja, jeg har alltid vært glad i å lese og skrive helt siden slutten av barneskolen. Kall meg gjerne en lesehest. Jeg analyserer til og med filmer når jeg sitter på kino. Kjæresten min ler av meg og minner meg på at jeg ikke må glemme å nyte filmen som den er!

Emma er altså ei ekte Trondheimsjente. Hun gikk på Brundalen barneskole, Charlottenlund ungdomsskole og så på Katta videregående. Der gikk hun på IB – den internasjonale linjen, hvor hun kunne velge litteratur som fag. Det stimulerte til enda mer lesing – både på engelsk og norsk – klassisk og moderne. – Jeg trivdes veldig godt på Katta. Der kunne jeg være meg selv, og ingen bemerket hva slags klær jeg hadde på meg. Jeg var med i Amnesty ett år og var redaktør for skoleavisa **Katastrofe** i to år.

Etter skolen tok jeg meg en liten pause fordi jeg rett og slett var sliten. Jeg trengte også litt tid for å bestemme meg for hva jeg skulle gjøre videre: Journalist? Advokat? Etter å ha lest hva de ulike studiene innebar, falt valget på Sosialantro-

pologi – om kultur og mennesker. Tenker at det kan være godt å ha – uansett hva jeg måtte finne på siden. Men jeg har veldig lyst til å bli journalist. Kanskje et vikariat først? – Og nå skal du altså skrive for menighetsbladet vårt. Da følger vel et naturlig spørsmål om hvilket forhold du har til kirke og tro?

– Ja, før jeg ble konfirmert, tenkte jeg vel ikke så mye på dette; jeg visste på en måte bare at det måtte være noe mer – noe utenom oss. Konfirmanttida i Berg fikk meg nærmere hva dette «noe» kunne være. Dessuten oppdaget jeg hvor flott det var å være på konfirmantleir med fine folk, herlig samvær og viktige samtaler. Jeg så det gode samholdet mellom ungdomslederne og følte kirka som et godt og trygt sted å være. Så da jeg ble bedt om å bli ungdomsleder – med et kurs i forkant, svarte jeg ja. Ungdomsklubben møtes på torsdager en gang i måneden. Vi snakker om ting som opptar oss og har spillkvelder, baking og ellers hva som måtte dukke opp i forbindelse med ulike feiringer. Annenhver søndag har vi også åpen kirke, hvor en kan komme innom og møte kjente og ukjente. Møter jeg i min hverdag noen som spør: «Er du en SÅNN kristen?», svarer jeg gjerne: «Kom innom da vel og se hvordan vi har det!»

Både Berg og Strindheim er «grønne kirker». På mitt spørsmål om Emma synes hun gjør noe for miljø og klima, kommer svaret raskt: «Jeg er glad

i vintage og roter rundt på loftet til bestemor samtidig som jeg handler på FRETEx. Jeg tenker meg godt om før jeg kjøper noe. Og så slår jeg alltid av lyset når jeg forlater et rom!»

Emma er sosial. Hun har flyttet hjemmefra og bor i kollektiv i Ila med to jenter fra Ålesund. «Jeg lærer dem blant annet å strikke», sier hun leende. «Ellers er vi akkurat så mye sammen eller hver for oss som det passer.» At Emma er ei aktiv jente, er det visst ingen tvil om. I tillegg til alt vi har snakket om så langt, er hun også med i studentmiljøet som nestleder for pressemeldinger i magasinet til ISFIT (Den internasjonale Studentfestivalen i Trondheim).

Og så slipper jeg henne «fri» til alle hennes gjøremål. Dessuten skal hun ringe tilbake til kjæresten som ringte mens vi pratet.

VELKOMMEN TIL OSS, Emma!
Journalistisk erfaring skal du få her – så mye du orker...

P.S. Jeg hadde glemt å spørre om Emmas vakre mellomnavn LYKKEN og sendte en SMS. Svaret kom raskt: «Lykken er etternavnet fra mamma sin side. Jeg tror Lykken kommer fra navnet til gården Lytja... Slektas har drevet gård på Byneset siden starten på 1600-tallet, kanskje enda lengre tilbake...» Og da jeg uttrykte håp om at noen i Emmas generasjon kanskje kunne drive gården videre, lød svaret: «Ja, det håper jeg og!»

Illustrasjon fra boka

LESEGLEDE:

KVAR VART DET AV JULA?

ET KJENT SPØRSMÅL? JULA I ÅR LIKSOM BARE FLØY BORT I ALLE BEKYMNINGENE OM SMITTEVERNSREGLER, MUNNBIND OG ANTALL PERSONER.

TEKST: HELLE VOSS PÜTZ

I denne spalten har jeg skrevet om bøker fra vår tid - og bare én gang om en barnebok. Så nå velger jeg å ta dere med 127 år tilbake i tid - til en julefortelling av Rasmus Løland: KVAR VART DET AV JULA? Kanskje ikke hørt om forfatteren? Vi kommer tilbake til ham, men la oss ta fortellingen først: Hallvard hadde så store forventninger til jula. Storebror skulle komme hjem fra landbruksskolen, og han hadde lovet å ta med seg en spesiell julegave til de to småbrødrene sine. Gutten gledet seg så han hverken kunne stå eller sitte stille og hadde bare tanker om å være snill i hele jula. Men så skjedde det ene og så det andre, og alt ble bare leit. Hallvard kunne i ett øyeblikk ikke forstå hvordan det hele gikk til: KVAR VART DET AV JULA?

Fortellingen begynner så vakkert: «Frampå ein haug langt oppmed vegen stod tre gutar og hua og song og såg nedetter...Sjølve garden låg løynd attanfor haugane, men herifrå kunne dei sjå nedover heile grenda og vatnet nedanfor og langt nedetter dalen mest til kyrkja. Og i dag var det nok eitkvart å sjå etter...»

Alt lå til rette for en god jul på alle måter; til og med været spilte på lag. Julematen ventet, de hadde leksefri, og der kom storebror Morten nedi veien. Men Hallvard hadde bare én tanke i hodet og kunne ikke nyte hverken gjensynsglede eller prat. Oppi den store kista lå vel julegaven han skulle få: akkurat den flotte tinnsoldaten han hadde ønsket seg. Og så en gang da alle andre var ute, så han sitt snitt til ganske så skjelven å åpne kistelokket. Han måtte rote rundt i bøker og klær og løfte på ei flaske. Men så hørte han skritt og slengte kistelokket igjen. Flaska gikk i stykker, og Hallvard stakk av gårde uten å bli sett - langt av gårde. Tankene og samvittigheten gnager, og forfatteren tar oss med i den vonde samtalen gutten har med seg selv: Han kan like godt forsvinne for godt, tenker han. Stille og forfrossen kommer han seg likevel hjem og møter omtanke og varme.

Så blir kista åpnet: «Og skaden var nok ikkje så liten. Der låg bøker og mangt anna med stygge flekker på». Det kommer etter hvert for en dag at det nok er Hallvard som har vært på ferde, og han stikker av gårde igjen. Og ikke bare det - nå er han så sint og lei at han gjør skade på både folk

og ting underveis. Løland lever seg inn i denne gutten og alle hans tanker for og i mot å leve videre. I kveldinga blir Hallvard funnet i høyet i fjøset: »Ein halv times tid etter satt han heime i omnskråa og hiksta og gret, lågt og sårt. Mora gret og, og faren dreiv på golvet. Det hjalp ikkje lenger at det var jul: Hallvard hadde fått ris.» Hallvard gjør seg mange tanker etter dette: «Det hadde drege alt det andre etter seg... den vesle tingen at han ikkje hadde tolmod til å venta og var forviten i utide...Han lova at han skulle ta seg betre i vare ein annan gong, og han var glad for at det heile no var over så det tok til å gå i gløyme. Men endå var det som han hadde vorte mykje eldre enn før på desse to - tre juledagane»

Forfatter Rasmus Løland (1861 - 1907) var bondegutt fra indre Ryfylke. Han nådde mye i sitt korte liv: Han skrev fortellinger og romaner for både voksne og barn, redigerte ulike tidsskrift og var ivrig med i Det Norske Spellaget - senere Det Norske Teatret. Stipend til Sør-Tyskland og Tirol fikk han også med seg. Alle barneøkene hans er utsolgt fra Samlaget, men fins på Biblioteket. Til slutt vil jeg sitere Norsk biografisk leksikon: «Få har skrevet bedre barnebøker enn Rasmus Løland».

KAFFETREFF I STRINDHEIM KIRKE

FREDAG DEN 29. JANUAR VAR JEG SÅ HELDIG Å FÅ LOV TIL Å DELTA PÅ «KAFFETREFFET» I STRINDHEIM KIRKE. KL. 10:30 OG 12:30 PÅ BÅDE TORSDAG OG FREDAG ARRANGERER FRIVILLIGE I STRINDHEIM KIRKE ET SOSIALT «KAFFETREFF».

TEKST: EMMA LYKKEN GAUSTAD • FOTO: KIRSTEN STANGVIK / DAFFYDESIGN.NO

Dette treffet er en sammenslåing av hyggetreffet, som har brukt å finne sted på torsdager, og fredagstreffet. Grunnet korona er det kun lov med 10 deltagere/besøkende, men siden treffet holdes fire ganger i uka betyr det at det fremdeles er til sammen 40 gjester som får muligheten til å delta.

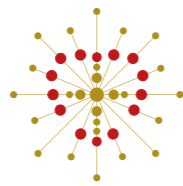
Nå i koronatiden har de aller fleste opplevd at det sosiale livet har tapt seg. En ting er at man ikke får besøk eller drar på besøk til folk like ofte som man gjorde før, men andre typer sosiale sammenkomster har også forsvunnet. I kirka er kirkekaffen en av de uheldige som er falt bort. Det er viktig, til tross for den vanskelige situasjonen, å arrangere slike sammenkomster hvor folk får muligheten til å være sosial samtidig som de kan føle seg trygge. Det betyr noe for folk å komme hit. «Vi er her, og vi ser hverandre.» For mange er det viktig å bare ha en grunn til å komme seg ut av huset. Ofte føles også dørstokkmila kortere om man har en grunn til å gå ut, et mål å gå imot.

På treffet er det veldig god stemning. Etersom det nå er max.10 stykker som deltar på hvert treff, er det lite bråk og det er svært behagelig å sitte der imens man spiser et rundstykke og prater med sidemannen. Det er en koselig stemning, annerledes enn hvordan det er på en café. «Her er det ikke noe annet program enn prat og mat,» blir jeg informert om. Stort sett er det mange faste som kommer, men hvem som helst kan melde seg på. Dette er et tilbud for folk i alle aldre.

Det er takket være innsatsen til Ingrid og Roar Hansen at kaffetreffet finner sted. Uten dem hadde det vært vanskelig å holde disse treffene gående. Før koronatiden var det veldig lav terskel på hygge- og fredagstreffene. Hvem som helst kunne komme innom for en matbit, en kopp kaffe eller bare for å slå av en prat. Bl.a. var det foreldre som nettopp hadde vært på babysang som kom innom, i tillegg til arbeidere som jobbet i nærheten som kom inn for en kaffepause. Her kan man komme og

gå når man vil. Dessverre er det ikke fullt så enkelt akkurat nå. Har man lyst til å komme på et av treffene, må man melde seg på, men da er det bare å ringe, så blir man skrevet på lista, så fremt det er plass.

I løpet av fredagstreffet fikk jeg hilst på flere av de deltagende. «Dette er mitt andre hjem. Høydepunktet i uka mi er å komme hit,» sier Grete Sæther som har vært aktiv i Strindheim menighet i alle de år. På bordet ved siden av sitter Greta Halvorsen og Ruth Aalbu. Greta forteller at hun er her nesten hver gang. «Jeg er glad for å bo nære. Det er veldig koselig å komme hit og drikke kaffe og prate,» sier Greta. Ruth stiller også med glede opp så ofte hun kan; «Jeg trives godt og det er deilig å ha muligheten til å komme hit.» Etter å ha pratet med dem ble det veldig klart for meg at dette treffet er viktig. Det er viktig å komme seg ut, det er viktig å være sosial, men mer enn noe annet er det viktig å opprettholde en viss følelse av normalitet. «Vi et og et og et,» kom en tur du og da, vel!

STØRST AV ALT
BARN OG UNGE I DEN NORSKE KIRKE

KNOPPER SOM BRISTER - OG FOLDER SEG UT

**HVORDAN VAR DAGEN DA DITT BARN BLE DØPT? HVOR SKJEDDE DÅPEN
- HVEM ANDRE VAR TIL STEDE - HVORDAN OPPLEVDE DU SELVE DÅPSHANDLINGEN
- HVORDAN VAR RESTEN AV DENNE DAGEN?**

TEKST: **ODD ERIK STENDAHL**, FRITT ETTER ET OPPLEGG AV KATEKET
RANDI LANGKAAS. FOTO: **KIRKEN.NO**

«Jeg tegner deg med det hellige korsets tegn, til et vitnebyrd om at du skal tilhøre den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus og tro på ham»

Tenk på familien din:
Hva vil du takke Gud for – Hva bekymrer deg?
Du kan fortelle dette til Gud.

Hvordan ønsker du at ditt barns liv skal være i fremtiden? Om 3 år – om 15 år – om 30 år?

JA VISST GÖR DET ONT *(Karin Boye)*

Ja visst gör det ont när knoppar brister.
Varför skulle annars våren tveka?
Varför skulle all vår heta längtan
bindas i det frusna bitterbleka?
Höljet var ju knoppen hela vintern.
Vad är det för nytt, som tär och spränger?
Ja visst gör det ont när knoppar brister,
ont för det som växer

och det som stänger.

Ja nog är det svårt när droppar faller.
Skälvande av ängslan tungt de hänger,
klamrar sig vid kvisten, sväller, glider
-tyngden drar dem neråt, hur de klänger.
Svårt att vara oviss, rädd och delad,
svårt att känna djupet dra och kalla,
ändå sitta kvar och bara darra -
svårt att vilja stanna

och vilja falla.

Då, när det är värst och inget hjälper,
Brister som i jubel trädets knoppar.
Då, när ingen rädsla längre håller,
faller i ett glitter kvistens droppar
glömmer att de skrämdes av det nya
glömmer att de ängslades för färden -
känner en sekund sin största trygghet,
vilar i den tillit

som skapar världen.

Et brennende lys er et bilde på bønnen.
Du kan tenne et lys og be stille om det
som er viktig for deg. Når du ber så kan
du også be om velsignelse for ditt barn.

*Gud, jeg klarer ikke å beskytte mitt barn med min
hånd på dets reiser. Kristus, gå du med mitt barn akkurat
nå. La min bønn omslutte ham/henne og velsign mitt barn
med ditt nærvær. Gi ham/henne mot til å erobre verden,
og kraft til å bryte seg løs fra sin trygghet. Jeg overleverer
mine egen redsel og angst til deg, i troen på at du er min og
mitt barns trygghet og hjelper.*

OM TROSOPPLÆRINGEN

Smittevern i forbindelse med covid-19-pandemien har lagt sterke begrensninger på kirkens aktiviteter for barn og unge. I omtrent halvparten av 2020 hadde vi ingen aktiviteter. Fremdeles er det begrensninger på hvor mange vi kan samle samtidig, og hvilke typer aktiviteter vi kan ha i samlingene. Vi lengter etter å kunne invitere barn og unge i menigheten til artige og meningsfulle samlinger i kirken. Den usikre situasjonen gjør at vi i dette bladet ikke publiserer en liste med datoer for våre vanlige samlinger gjennom et år. Odd Erik Stendahl, kateket

STØTTE TIL Å TAKLE LIVET

**NONG ME FLYTTET INN PÅ NÅDEHJEMMET DA HUN VAR GRAVID I SJUENDE MÅNED. HUN
VISSTE IKKE HVEM BARNEFAREN VAR, FOR HUN LIVNÆRTE SEG SOM PROSTITUERT I PATTAYA.**

Nong Me kom fra en fattig familie, men som prostituert kunne hun tjene gode penger. Slik kunne hun hjelpe familien sin ved å sende penger hjem til dem hver måned. Men etter hvert som magen hennes vokste var det ikke så godt å jobbe i den bransjen mer, og Nong Me hadde planene klare: Hun ville adoptere bort barnet sitt og så dra tilbake til Pattaya for å fortsette som prostituert.

Hvordan livnære seg

Mens hun bodde på Nådehjemmet, fikk hun jevnlig samtaler med de ansatte, og det resulterte i at hun begynte å se annerledes på situasjonen og framtiden. Da tiden kom, fødte hun en liten jente, og Nong Me ombestemte seg fra den første planen. Hun ville likevel beholde babyen, hun ville slutte som barjente og prostituert. Men hvordan skulle hun livnære seg og den lille? Nådehjemmet hjalp Nong Me til å komme i kontakt med et senter i Pattaya som gir hjelp til jenter som ønsker seg ut av prostitusjon. Hun dro til senteret sammen med sin lille datter, og der bor de nå. Senteret gir henne arbeidstrening. På Nådehjemmet lærte hun å bake av misjonærer og voluntører, og det likte hun veldig godt. På senteret i Pattaya

lærer hun mer om baking. Drømmen hennes er å kunne åpne eget bakeri en dag.

Støtte og hjelp

Nong Me er i dag veldig takknemlig for den hjelpen hun fikk da hun bodde på Nådehjemmet. Der ble hun gitt støtte til å takle en vanskelig tid i livet sitt, og hun fikk muligheten til å se at det finnes gode alternativer til livet hun kom fra. Nong Mes historie er ikke enestående. Det er mange som henne. Men for at flere kan få samme støtte og hjelp som hun har fått, er det nødvendig å utfordre deg: Vil du være med å gjøre det mulig for oss å bidra til dette videre?

HVA GJØR NMS HER?

Vi er med på å gi barn og unge en bedre start i livet og mulighet til å gå på skole. Videre støtter vi et hjem for unge enslige mødre som ikke har noe sted å gjøre av seg. Slik samarbeider vi med Den evangelisk-lutherske kirke for å vise Guds kjærlighet i ord og handling. Kirken er ung, etablert i 1994, som et resultat av arbeidet vi startet i 1976. Den er en minoritetskirke i et buddhistisk land, har lite penger og er avhengig av støtte. Derfor bidrar vi også gjennom opplæring og kursing for kirkens medarbeidere og medlemmer.

**HVIS DU VIL STØTTE MISJONSPROSJEKTET I THAILAND:
KONTO: 8220 02 85057 - KID: 118930250118930250**

Tomasskolen

Trondheim kristne grunnskole

Trygg skole for alle

Tomasskolen er en kristen grunnskole, med et åpent tilbud for alle barn.

Skolen har et flerkulturelt miljø hvor elevene lærer å respektere og inkludere hverandre.

Vi vil gjerne se alle barna vokse gjennom mestring - både i læring og som mennesker.

Vi har i dag 142 elever fra 1.-10. trinn og vi har plass til flere!

Tomasskolen tar inn elever to ganger i året:
Søknadsfrister er 1. oktober, og 15. januar.

www.tomasskolen.no

Vi tilbyr blant annet:

- * Morgensamling med kristent innhold hver dag.
- * Offentlig godkjent skole med statlig støtte og rimelig foreldrebetaling.
- * Skolen dekker klassetur til Tyskland og Polen for 9. og 10. trinn.
- * Skolen gir også tilbud om leksehjelp, kodeklubb og kulturskole etter skoletid.

Kontakt oss:

Tomasskolen
Festningsgata 2, 7014 Trondheim
rektor@tomasskolen.no
kontor@tomasskolen.no
tlf: 73 53 42 47

KRYSSORD

FJERT-LIG-GENDE	PELS-DYR	SLEKT EN OG ANNEN	SAUE-LYD TÆRE	DRIFTS-BYGNING	KIRKELIG STIL-LING	BERØM-MELSE	PREKEN-AVSLUT-NING	DIS-TRIKT	UTØVE RELI-GION	KIRKE-MUSIKK
SESONG-BETONT UVÆR								VÅT-ROM SOGN		
KON-GENS RESI-DENS					STORE MENG-DE		RIDE-DYR INNEHA			KRYPER SOM EN ORM
			KRASS MANGE-SIDIG			FANGST-MIDDEL ÅLREIT			SKAL PAPE-GØYE	
KANT FØLG-ENDE				MAJES-TETISK DYR	HVILE SEGNE-FERDIG		MIDT-ØSTEN-STAT			
HAR OPP-GAVEN SOM		HUNDE-OPP-DRET-TERI	HANN-DYR MAKEN					OKSI-DERE I GÅR		
	MISJON BIBEL-NAVN			TER-RENG-FORMA-SJON		MØBEL-STOFF	SPISS GJEN-STAND	BEVIS-MIDDEL LINE		SVAK-HET
HÅLKE POLSK BY	ORGAN FRED-SYMBOL				UDEK-KET	UTTAL-ELSER	KRÅKE-SKRIK GAME		VÆRE ENTU-SIAS-TISK	EIEN-DOM-MELIG
PYNTE-GJEN-STAND			HA SITT HJEM		LAND I ASIA UTHUS			UDØ-DELIG		
			FOR-SAM-LINGS-LOKALE							
SUK-SESS	KIRKE-KLEDE					AV-TREDE		FOR-SYNT		

Løsningen sendes til post.strindheim.trondheim@kirken.no, i brev til Strindheim kirke, Postboks 4120 Valentinlyst, 7450 Trondheim, eller leveres i postkassen utenfor kirka innen 26.03.2021. Husk å oppgi navn og adresse. Én vinner trekkes ut til å få to flaxlodd. Vinner av kryssordet i nr. 4-2020: Berit Meedby.

NYTT FRA STRINDHEIM KIRKE

KORONA OG PLANLEGGING

går ikke godt sammen. Våre planer kullkastes på kort varsel. Men dersom det lar seg gjøre – enten fritt eller med begrenset antall – tenker vi å ha gudstjenester, bablysang, hyggetreff, fredagstreff (evt. i mindre grupper) og diverse kurs og samtalegrupper. Følg med på hjemmesider og plakater. Vi vil også oppfordre dere til å fylle opp de tillatte plassene på f.eks. gudstjenester (når dette skrives – 8. februar - er det lov med 10), men du må selvfølgelig ta hensyn til din egen helse og smitterisiko.

Uansett – vi er tilgjengelige på telefonen, også når vi har hjemmekontor. Prest (Børre Rindal, tlf. 995 26 794) og diakon (Sølvi Rise, tlf. 469 18 327) er også tilgjengelig for samtaler. De kan avholdes pr. telefon, ved personlig oppmøte eller digitalt.

PÅSKEN

Vi håper at feiringen ikke blir like amputert som i fjor, da det meste ble avlyst. Det planlegges gudstjenester både i Strinda, Berg og Strindheim kirker. Noe er felles – noe er hver for seg. Se gudstjenestelista. Kanskje blir noe ute, noe inne, noe på dataoverføring. Heldigvis kan den oppstandne Jesus være over alt :)

NYTT FRA MENIGHETSRADET

Vi har på de siste møtene snakket en del om gudstjenestelivet – både hos oss, men også sett i sammenheng med Strinda og Berg. Vi er jo felles om mangt. Det har nå munnet ut i følgende (foreløpig): En komité skal utrede hva vi trenger frivillige medarbeidere til og rammene rundt dem. En annen komité skal ta for seg familiegudstjenestelivet.

Det var meningen at vi skulle starte med felles menighetsblad med Strinda og Berg f.o.m. nr.1-2021. Dette er imidlertid ikke klart ennå.

Fortsetter neste side

BIBELMEDITASJON

planlegges til søndagene 21/3, 18/4 og 30/5 kl.19 – 21. Vi lytter til en bibeltekst. Stillhet til ettertanke. Anledning til å dele tanker.

KAFFETREFF

I skrivende stund kan vi ha arrangement med maksimum 10 deltakere. Hygge- og fredagstreffene er derfor erstattet med treff hvor vi drikker kaffe, spiser rundstykker og vafler og lar praten gå. I utgangspunktet er det treff torsdager og fredager kl.10.30 og 12.30. Kom gjerne, men vi må ha påmelding på forhånd. «Sit ikkje stur og tung, hugs at du óg er ung!!!» Å treffe andre bedrer både humøret og matlysten!

SLEKTERS GANG

DØPTE:

08.11. Sanne Kathrine Johansen Sandstrak (Tverlandet kirke)
 15.11. Mathea Hole Elveland
 15.11. Hjalmar Karstensen Hermanstad (Strinda kirke)
 22.11. Selma Hoff Rustad
 22.11. Amalie Stendahl Valderhaug (Strinda kirke)
 28.11. Elias Sørsgård
 29.11. Gustav Fagerholt Simpson (Strinda kirke)
 24.01. Elion Aas Winum (Strinda kirke)

DØDE:

04.11. Sigurd Vasseljen
 05.11. Gudrun Regine Jonassen
 05.11. Hans Ulrik Lie

20.11. Odd Arne Rokstad
 21.11. Harald Wilhelm Larsen
 22.11. Svein Ivar Gundersen
 25.11. Bjørn Roar Lian
 25.11. Skjoldvor Svendsen
 08.12. Svanhild Marit Hogstad
 08.12. Birgit Edvarda Støvik
 11.12. Ruth Rathe
 12.12. Inger Johanne Paulsen
 14.12. Agnes Rian
 22.12. Knut Reitan
 26.12. Magnhild Nilsine Strømmen
 02.01. Egil Ross
 06.01. Per-Erik Bach
 07.01. Kristoffer Meland
 13.01. Solveig Olaug Iversen
 14.01. Agnes Aspås

GUDSTJENESTER

Hvis sted ikke er angitt, er det i Strindheim kirke. **Når dette trykkes, vet vi ikke hvordan det blir med muligheten for å samles til gudstjeneste, heller ikke hvor mange vi kan være. Følg med i media, hjemmeside, facebook eller ta kontakt med kirkekontoret.**

28.02. - 2. SØNDAG I FASTETIDEN

Luk.7, 36-50
 Gudstjeneste kl.11 v/Trond Roland.

07.03. - 3. SØNDAG I FASTETIDEN

Mark.9, 17-29
 Messe for Gud og hvermann **kl.18**
 v/Børre Rindal.

14.03. - 4. SØNDAG I FASTETIDEN

2.Kor.5, 18-21 (prekatekst). Evangelietekst:
 Joh.3, 11-16
 Gudstjeneste kl.11 v/Nils Åge Aune.
 Studentkoret AKS deltar.

21.03. - MARIA BUDSKAPSDAG

Luk.1, 46-55
 Misjonsgudstjeneste kl.11
 v/Børre Rindal. **Menighetens årsmøte etterpå.**

28.03. - PALMESØNDAG

Matt.26, 6-13
 Gudstjeneste kl.11.
 Felles med Strinda og Berg.

01.04. - SKJÆRTORS DAG

Luk.22, 14-23
 Gudstjeneste m/påskemåltid i **Berg kirke kl.18** v/Børre Rindal. Felles med Strinda og Berg.

02.04. - LANGFREDAG

Luk.22, 39 - 23,46
 Pasjonsgudstjeneste i **Strinda kirke**
 kl.11 v/Børre Rindal. Felles med Strinda og Berg.

04.04. - 1. PÅSKEDAG

Matt.28, 1-10
 Høytidsgudstjeneste kl.11 v/Børre Rindal.

05.04. - 2. PÅSKEDAG

Luk.24, 36-45
 Gudstjeneste i **Berg kirke kl.18**
 v/Esbjørn Hummelgård. Felles med Strinda og Berg.

11.04. - 2. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Joh.21, 15-19
 Familiegudstjeneste kl.11 v/Børre Rindal og Odd Erik Stendahl.

18.04. - 3. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Joh.10, 1-10
 Gudstjeneste kl.11 v/Trond Roland.

25.04. - 4. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Joh.13, 30-35
 Gudstjeneste kl.11.

02.05. - 5. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Luk.13, 18-21
 Messe for Gud og hvermann **kl.18**
 v/Børre Rindal.

08.05. - LØRDAG ETTER 5. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Luk.13, 18-21
 Konfirmasjonsgudstjenester kl.11 og 13 v/Børre Rindal. Antakelig kun for inviterte.

09.05. - 6. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Matt.7, 7-12
 Gudstjeneste kl.11 v/Børre Rindal.

13.05. - KRISTI HIMMELFARTSDAG

Luk.24, 46-53
 Konfirmasjonsgudstjenester kl.11 og 13 v/Børre Rindal. Antakelig kun for inviterte.

16.05. - SØNDAG FØR PINSE

Ap.gj.26, 1-3 + 20-29 (prekatekst). Evangelietekst: Joh.3, 16-21
 Gudstjeneste kl.11 v/Børre Rindal. Felles med Strinda og Berg.

23.05. - 1. PINSEDAG

Joh.14, 15-21
 Høytidsgudstjeneste i **Strinda kirke**
 kl.11. Felles med Strinda og Berg.

MED FORBEHOLD OM ENDRINGER.

Fortsetter fra forrige side

Bispedømmerådet ønsker færre og større sokn, og dette følges opp av fellesrådet. Vi og andre menigheter har opplevd et press i denne saken. Fellesrådet har imidlertid nå innsett at dette må få ta den tiden det tar.

Drøftet revidering av gudstjenesteforordningen med prost. Det gjelder antall gudstjenester i sin helhet, men spesielt gudstjenester/andakter på institusjoner, gudstjenester i høytider, gudstjenester på sommeren, andre gudstjenester/gudstjenesteforformer, gudstjenester i forhold til medlemstall. Vi påpekte også at det ikke er heldig med fra 11 til 13 forskjellige prester pr. år på gudstjenester i løpet av de siste tre år. Det blir det liten kontinuitet av. Det ligger nå et forslag fra vårt bord på 78 forordnede gudstjenester pr. år i Strindheim. Høyere instanser må godkjenne.

Div. vedtak:

- Gudstjenesteplan for våren 2021.
- Høring om kirkevalg.
- Høring om fjernmøter og skriftlig saksbehandling i kirkelige organer.
- Høring om kvalifikasjonskrav for vigslende stillinger.
- Høring om forsøk med felles ledelse av prestetjenesten i Strinda og Byåsen-Heimdal prosti.

- Budsjett for 2021. Forventet underskudd på kr.49.200 må dekkes av fond.
- Offersøknader for 2021. Innvilget offer til andre organisasjoner 17 ganger.
- Foreløpig regnskap for 2020: Et underskudd på kr.32.760 på selve driften. Takket være et ikke uttatt utbytte fra menighetens grunnfond og div. fondsføringer ble det totale resultatet et overskudd på kr.179.319.

MENIGHETENS ÅRSMØTE

blir etter gudstjenesten 21. mars – hvis korona ikke lager krøll for oss. Følg med på kunngjøring. **Har du saker du vil ta opp** utenom årsmelding og regnskap, må de være menighetskontoret i hende innen 3. mars.

GAVER TIL MENIGHETEN

Vi er veldig takknemlig for det dere gir. I fjor fikk vi inn i offer bare litt over 60 % i forhold til et normalår. Det skyldes nok at pandemien gjorde at vi ikke kunne være så mange samlet og at mange arrangement ble avlyst. Slik fortsetter dessverre også 2021. Det ligger giroblankett ved dette bladet. Synes du det er enklere å bruke vipps, sender du det til «Strindheim sokn gave menighet», vippsnummer 75862. Vil du ha skattefradrag, må du oppgi dette. Ellers kan vårt kontonummer 0539.62.75556 brukes. Det går også an å lage et fast trekk fra din konto.

STRINDHEIM KIRKE takker sine annonsører:

SCUSHI
 el-sykler
 Valentinlyst Senter • www.scushi.no
 Tlf. 94 10 54 40

BUGATTI
 Drive Thru

Send blomster
 gjør noen glad! **drivstua**
 Tlf: 73 82 79 79 **gartneri**
 Vi formidler over
 hele landet

TANNREGULERING
BERG NIELSEN
 Tannlege/ Spesialist
 Mellomveien 2
 Tlf. 73 52 54 88

REMA 1000

coop
mega
 Velkommen til en
 hyggelig handel!

BYENS STØRSTE USTILLING
 AV NYE STEINER
 TRONDHEIM
 GRAVMONUMENTER AS
 Pinesens gt. 43 73 50 27 80
 Fabrikk Byneset v/ Flakk 72 84 40 90

ELVESETER
 BEGRAVELSESBYRÅ
 Tlf. 72 84 50 80
 Ordner alt ved begravelse og kremasjoner til en
 fornuftig pris.
 Ingen tillegg ved konferanse i hjemmet.

SUSAN MÅTTE **DRIKKE VANNET** HUN VASKET KLÆR I

FOR SEKSBARNSMOREN SUSAN MIYAMBO (35) VAR RENT VANN KUN EN FJERN DRØM.

TEKST: ANETTE TORJUSEN

Vi er i landsbyen Kasalaulo i Zambia, i et område hvor flere tusen flyktninger fra Kongo har søkt tilflukt. Her bor Susan sammen med de seks barna sine i et lite hus med strå på taket.

Tunge kanner

Med høner som flakser rundt bena hennes, et barn på armen og et som holder i skjørtekanten, forteller hun om timelange gåturer for å hente vann før de fikk rent vann til landsbyen.

- Mangel på vann ga oss mange helseproblemer. Elva var vår nærmeste vannkilde, og den var både skitten og full av bakterier. Vi var veldig ofte syke, forteller hun.

Alternativet var å gå langt med tunge kanner. Flere timer måtte hun bruke for å hente rent vann. Det var det ikke alltid tid til med seks barn å ta seg av. Derfor ble vannet fra elva ofte den enkleste løsningen. Vannet hun vasket klær i, drakk, badet barna i og lagde mat med. Vannet hun delte med dyr og insekter.

-Vi måtte gå store avstander for å komme til vannkilden, og det var vanskelig for familien min, forklarer hun.

Brønn som endret alt

Susan tar oss med inn i huset sitt der de er mange på liten plass. Litt av plassen er satt av til oppbevaring av fisk og den populære grønnsaken, kassava, som smaker nesten som en potet.

- Her ser du litt av inntekten min, smiler hun. Salg av både fisk og kassava gir ekstra penger til storfamilien. Hun peker på de fargerike vannkannene som står ved matlagingsplassen. - Nå trenger vi ikke lenger å gå langt for å hente vann. Takket være Kirkens Nødhjelp har vi fått rent vann i landsbyen. Det er vi så takknemlige for.

Landsbyen, med sine 1753 innbyggere, er en av mange landsbyer som har fått tilgang til vann av Kirkens Nødhjelp. Våren 2018 boret vi en brønn. Det er viktig for oss at hele landsbyen får eierskap til vannsystemet vi bygger. Derfor samarbeider vi tett med våre lokale partnere og vanningeniører.

Innbyggerne er med på tilrettelegging og velger en egen komite som vedlikeholder og har ansvar for vannforsyningen.

For Susan er det nå bare en kort tur bort til brønnen som er omringet av kanner klare til å fylles opp.

- Nå kan jeg gi familien min rent vann. Det er jeg så glad for. Men selv om Susan ikke lenger er bekymret for å bli syk av skittent vann, har hun en annen stor bekymring. En bekymring hun deler med resten av verden: Covid-19.

- Jeg er redd for å bli smittet når mange av oss er samlet, og jeg frykter for barnas og mitt liv. Covid-19 er virkelig og utgjør en fare for oss alle.

ALT VANNET HUN TRENGTE TIL MAT, DRIKKE OG KLESVASK MÅTTE HUN HENTE I EN SKITTEN ELV.

Spesielt er hun bekymret for lange køer ved vannpumpa. For i landsbyen er det mange som setter pris på rent og trygt vann og etterspørselen er derfor stor.

- Min oppfordring er at det bores enda flere brønner for å møte etterspørselen, slik at enda flere får tilgang til rent vann og vi kan ha god avstand for å unngå smitte. For å holde seg varme, bor de på ett rom.

- Der varmer vi opp, men i år er brensel en mangelvare her i dalen. Prisene på brensel øker, så det er vanskelig å fyre, forklarer han.

Fra Kirkens Nødhjelp har de fått tilgang til rent vann og hygienepakker.

- Vi har rent vann her i teltet i tillegg til at vi får hygienepakker. Vi har også fått mye informasjon om hvordan vi kan ta vare på oss selv for å unngå sykdom, sier Weedad. De fikk både vann og hygieneartikler før covid-19, noe hun er veldig glad for. - Det har vært så viktig for oss at vi har hatt tilgang til vann og såpe. Det bruker vi jo hele tiden, sier hun.

Behovene er store for rent vann og hygieneartikler, samtidig som mange trenger varme tepper som Kirkens Nødhjelp deler ut i Libanon.

Du kan være med å hjelpe familier i nød og gi dem trygghet. I Libanon kjemper folk mot covid-19 i tillegg til sult, kulde og fattigdom. Eksplosjonen i Beirut har gjort flere tusen hjemløse og ødelagt mange liv. Sammen kan vi gjøre en forskjell. Vi sørger for rent vann og hygienepakker til mennesker på flukt, og hjelper dem som er rammet av eksplosjonen med varm mat og husly. Samtidig jobber vi på spreng for å forhindre spredning av covid-19.